

ĐỌC

NHỮNG

BÁC

ĐÁ

chạm

mây

KẾT NỐI TRI THỨC
VỚI CUỘC SỐNG

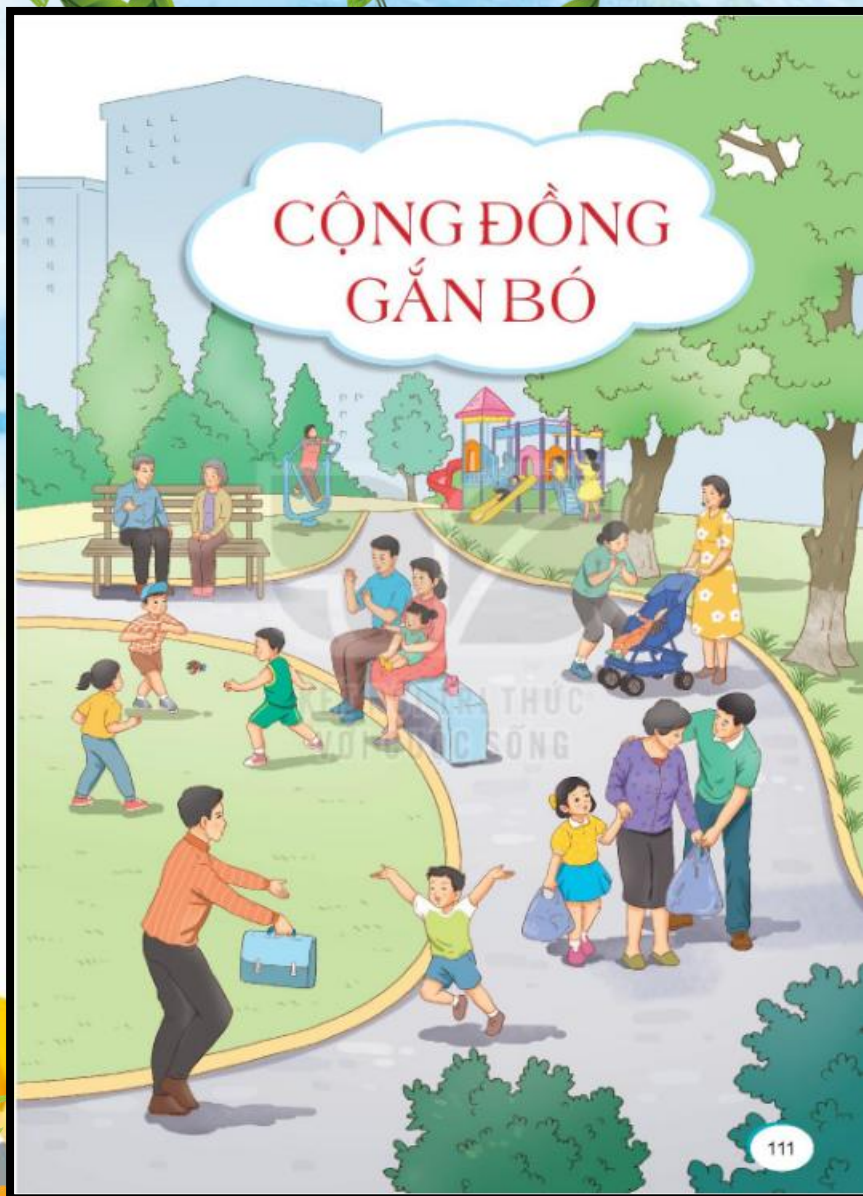
KHOI ĐỘNG

Hãy kể về một người
mà em thấy cảm phục

*Có tình cảm kính trọng, yêu
quý vì thấy được phẩm chất
tốt đẹp của người khác.*

Chủ đề **CỘNG ĐỒNG GẮN BÓ**

LUYỆN ĐỌC

NHỮNG BẬC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đánh lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vị hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Trông Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

NHỮNG BẬC ĐÁ CHẠM MÂY

Đọc
toàn bài

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đánh lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vị hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Trông Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

Chia đoạn

1

Từ đầu đến *đường vòng rất xa.*

2

Tiếp theo cho đến *không làm được.*

3

Tiếp theo cho đến *đến làm cùng.*

4

Còn lại.

NHỮNG BẬC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đánh lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vị hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Truong Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

Luyện đọc từ khó

cuốn phăng thuyền bè

chài lưới

đương đầu với khó khăn

Trông Ghép

Luyện đọc câu

Người ta gọi ông là cố Dương / vì / hễ
gặp chuyện gì khó, / ông đều đảm đương
gánh vác. //

NHỮNG BẬC ĐÁ CHẠM MÂY

Ngày xưa, dưới chân núi Hồng Lĩnh có một xóm nhỏ, người dân sống bằng nghề đánh cá. Cuộc sống đang yên lành, bỗng một trận bão khủng khiếp cuốn đi tất cả thuyền bè. Dân xóm chài hết đường sinh sống, đánh lên núi kiếm củi đem ra chợ bán. Nhưng sườn núi phía họ ở dựng đứng, bà con phải đi đường vòng rất xa.

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vị hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

Sau năm lần sim ra quả, con đường lên núi đã hoàn thành. Nhờ đó, mọi người có thể lên xuống núi dễ dàng. Cả xóm biết ơn cố Đương, tặng thêm cho ông một tên mới là cố Ghép. Ngày nay, con đường vượt núi gọi là Truong Ghép vẫn còn ở phía nam dãy núi Hồng Lĩnh.

(Theo Nguyễn Đồng Chi)

Giải nghĩa từ

Cố

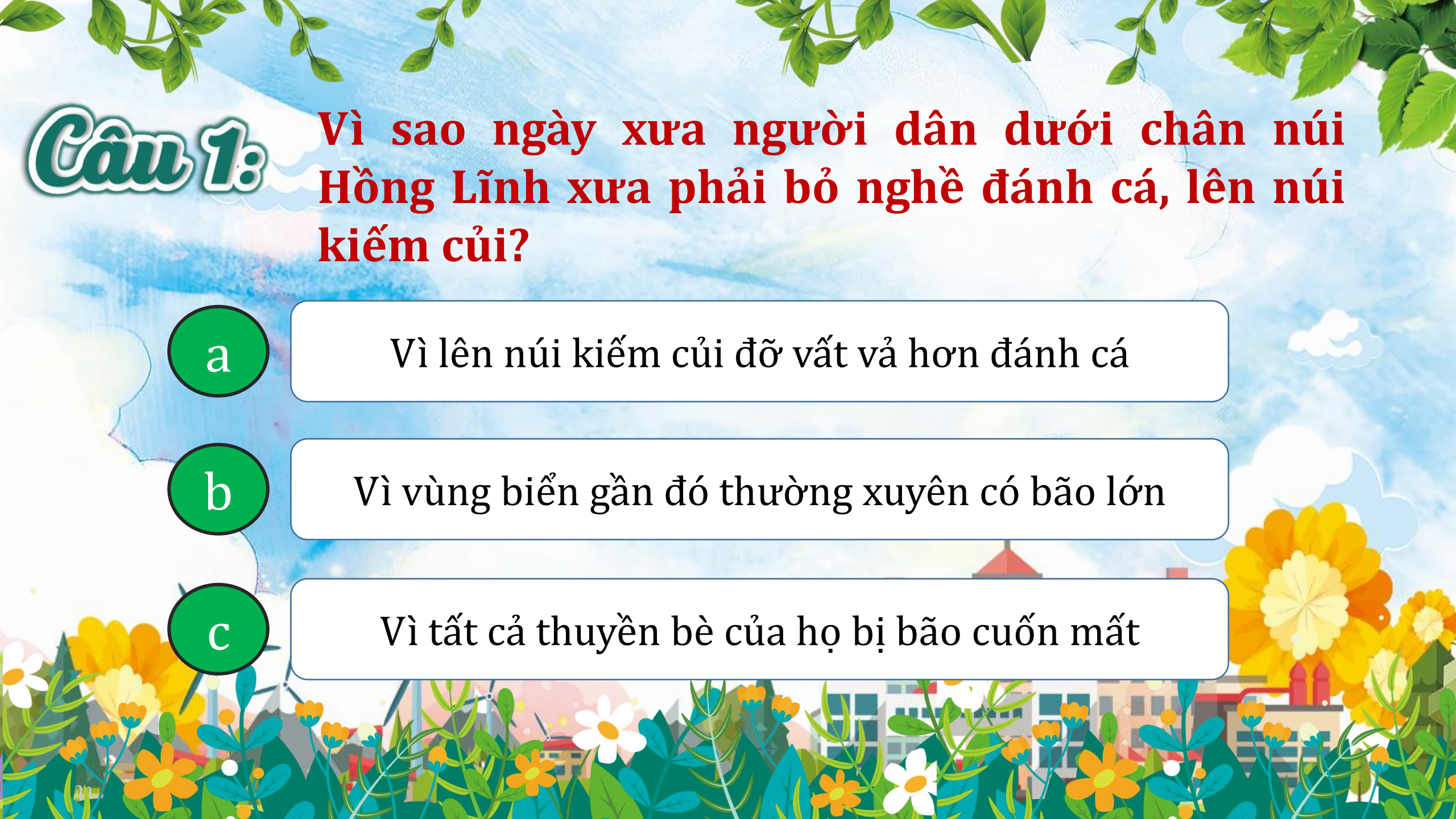
Tiếng địa phương , dùng để gọi người già với ý kính trọng.

Trông

Đường đi qua rừng núi, vùng đất hoang, có nhiều cây cỏ

Tìm hiểu bài

Câu 1:

Vì sao ngày xưa người dân dưới chân núi Hồng Lĩnh xưa phải bỏ nghề đánh cá, lên núi kiếm củi?

a

Vì lên núi kiếm củi đỡ vất vả hơn đánh cá

b

Vì vùng biển gần đó thường xuyên có bão lớn

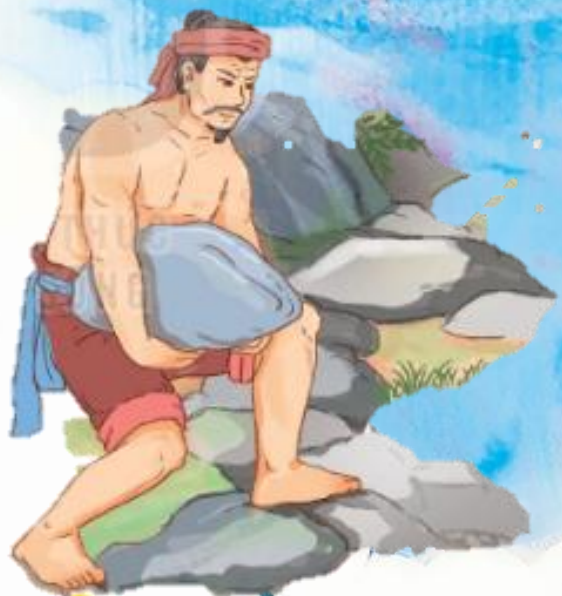
c

Vì tất cả thuyền bè của họ bị bão cuốn mất

Câu 2:

Vì sao cố Đương có ý định ghép đá thành bậc thang lên núi?

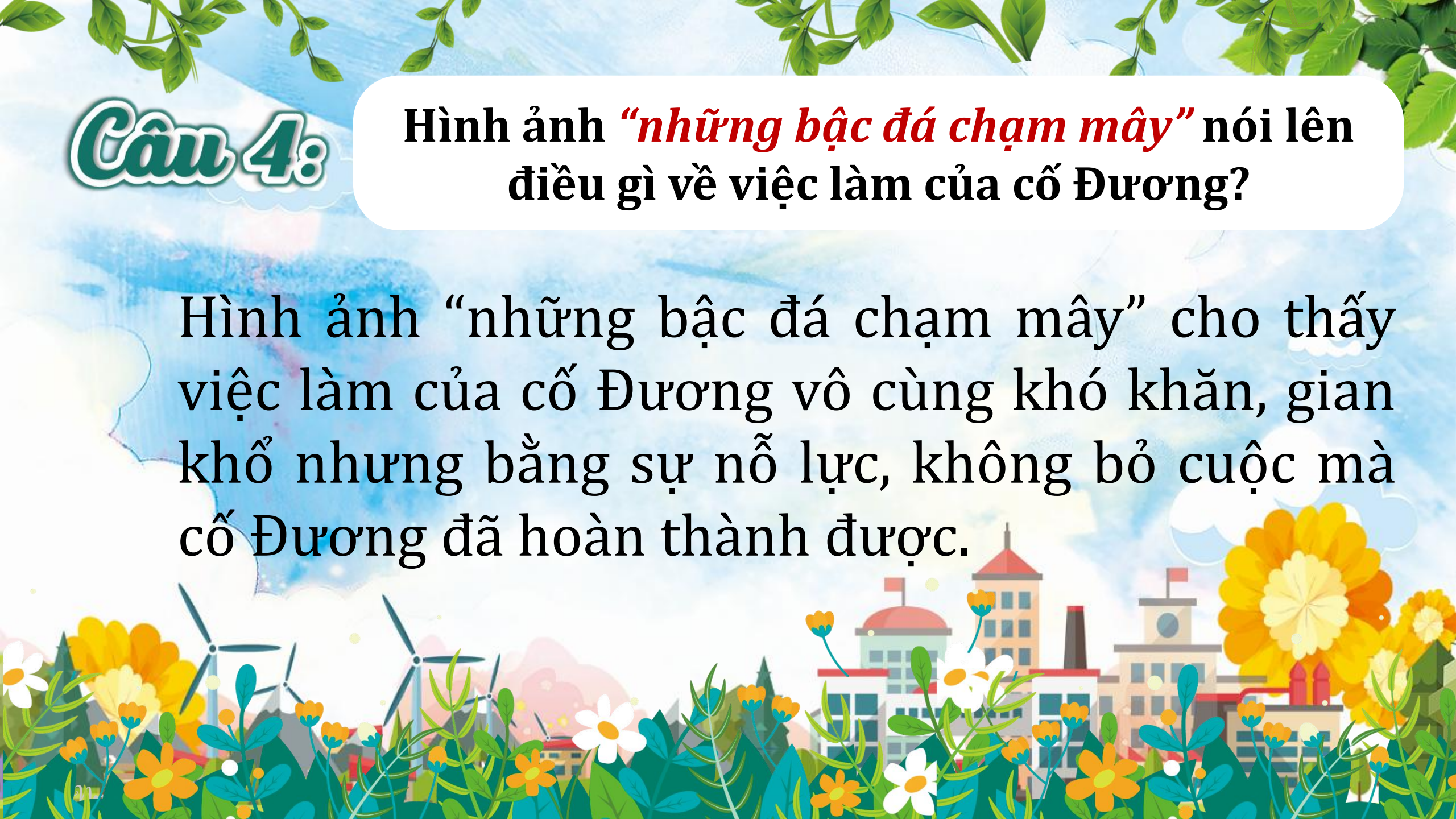
Cố Đương là một người luôn sẵn lòng đương đầu với khó khăn, bất kể là việc của ai. Thương dân làng phải đi đường vòng rất xa để lên núi ông đã một mình tìm cách làm đường.

Câu 3:

Công việc làm đường của cố Đường diễn ra như thế nào?

- Ngày ngày, ông bạt đất, khiêng đá, ghép thành từng bậc hướng thẳng lên núi
- Công việc rất nặng nhọc
- Về sau có thêm nhiều người trong xóm cũng tình nguyện đến làm cùng
- Sau năm năm, cố Đường đã mở xong con đường ngắn nhất từ xóm lên núi Hồng Lĩnh.

Câu 4:

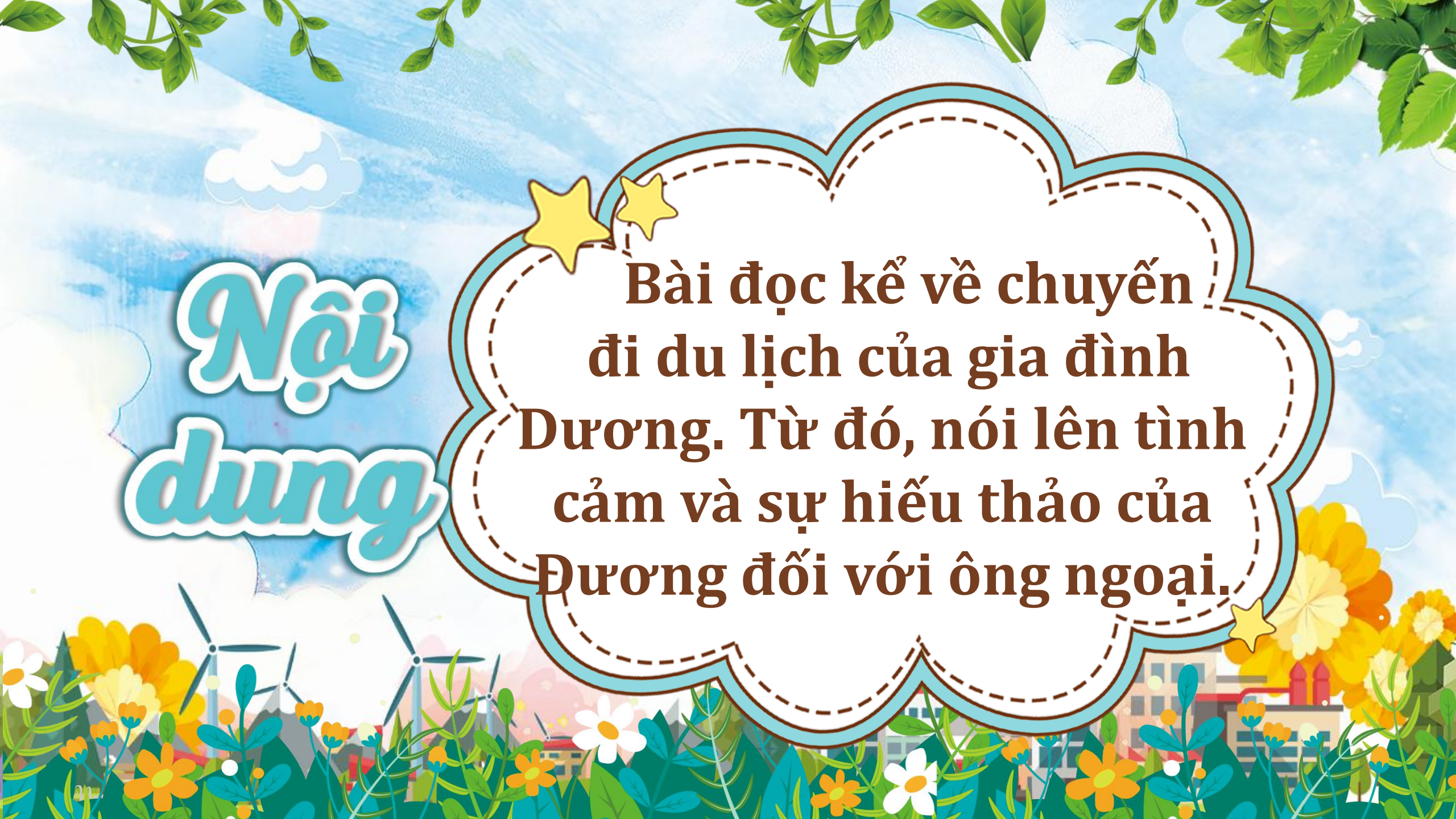
Hình ảnh “*những bậc đá chạm mây*” nói lên điều gì về việc làm của cố Dương?

Hình ảnh “những bậc đá chạm mây” cho thấy việc làm của cố Dương vô cùng khó khăn, gian khổ nhưng bằng sự nỗ lực, không bỏ cuộc mà cố Dương đã hoàn thành được.

Câu 5

**Đóng vai một người dân trong xóm,
giới thiệu về cố Đường.**

Cố Đường tuy đã lớn tuổi nhưng lại không hề sợ khó khăn. Nhờ có cố Đường mà người dân trong xóm chúng tôi giờ đây có thể lên núi Hồng Lĩnh một cách dễ dàng. Chúng tôi rất biết ơn cố Đường

**Nội
dung**

Bài đọc kể về chuyến
đi du lịch của gia đình
Dương. Từ đó, nói lên tình
cảm và sự hiếu thảo của
Đương đối với ông ngoại.

Luyện
đọc lại

NHỮNG BẠC ĐÁ CHẠM MÂY

Bấy giờ trong xóm có một ông lão nghèo. Người ta gọi ông là cố Đương vị hễ gặp việc gì khó, ông đều đảm đương gánh vác. Thấy lên núi phải đi đường vòng, ông bàn với mọi người ghép đá thành bậc thang vượt dốc để có được con đường ngắn như mong muốn. Ai nấy đều lắc đầu bảo việc ấy khó lắm, không làm được.

Nhưng cố Đương vẫn tìm cách làm đường. Công việc nặng nhọc không khiến ông sờn lòng. Thấy ông đói, những con vượn ở gần đó mang hoa quả đến cho ông. Chim chóc thay nhau ca hát để ông quên mệt. Về sau, nhiều người trong xóm tình nguyện đến làm cùng.

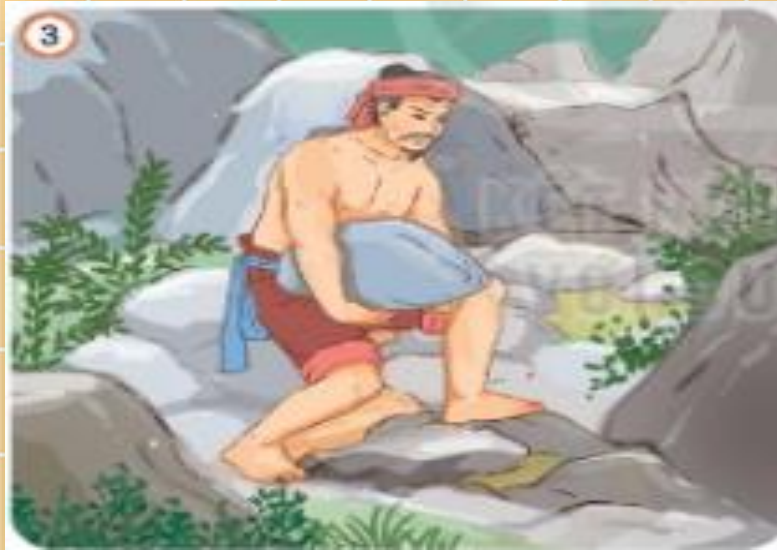
NÓI VÀ NGHE

NHỮNG BẠC ĐÁ
Chạm mây

1

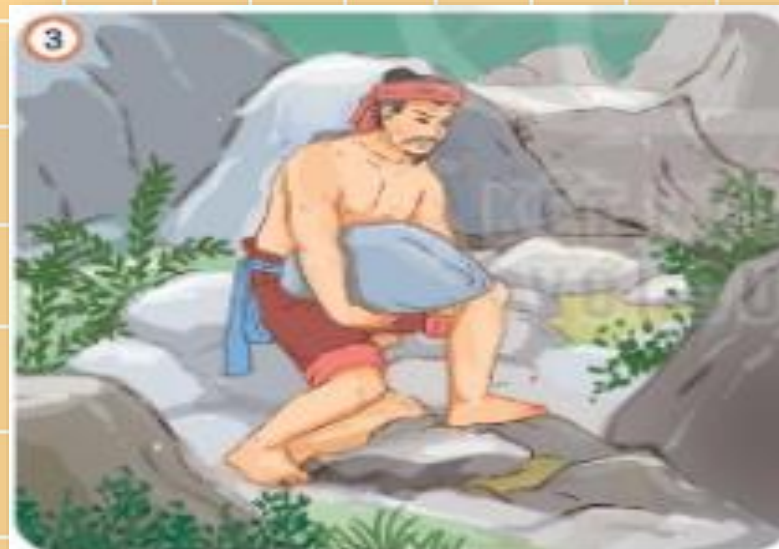
Quan sát tranh minh họa, nói về sự việc trong từng tranh.

NHÓM 4

2

Kể từng đoạn câu chuyện theo tranh

TẠM BIỆT

GIÁO ÁN ĐIỆN TỬ LỚP 4

GIÁO ÁN ĐIỆN TỬ LỚP 2 & LỚP 3

BỘ KẾT NỐI TRI THỨC

Soạn bài giảng yêu cầu các khối lớp

Thiết kế bài giảng E – Learning

MĂNG NON – TÀI LIỆU TIỂU HỌC

MỜI TRUY CẬP: MĂNG NON- TÀI LIỆU TIỂU HỌC | FACEBOOK

ZALO : 0382348780 - 0984848929

